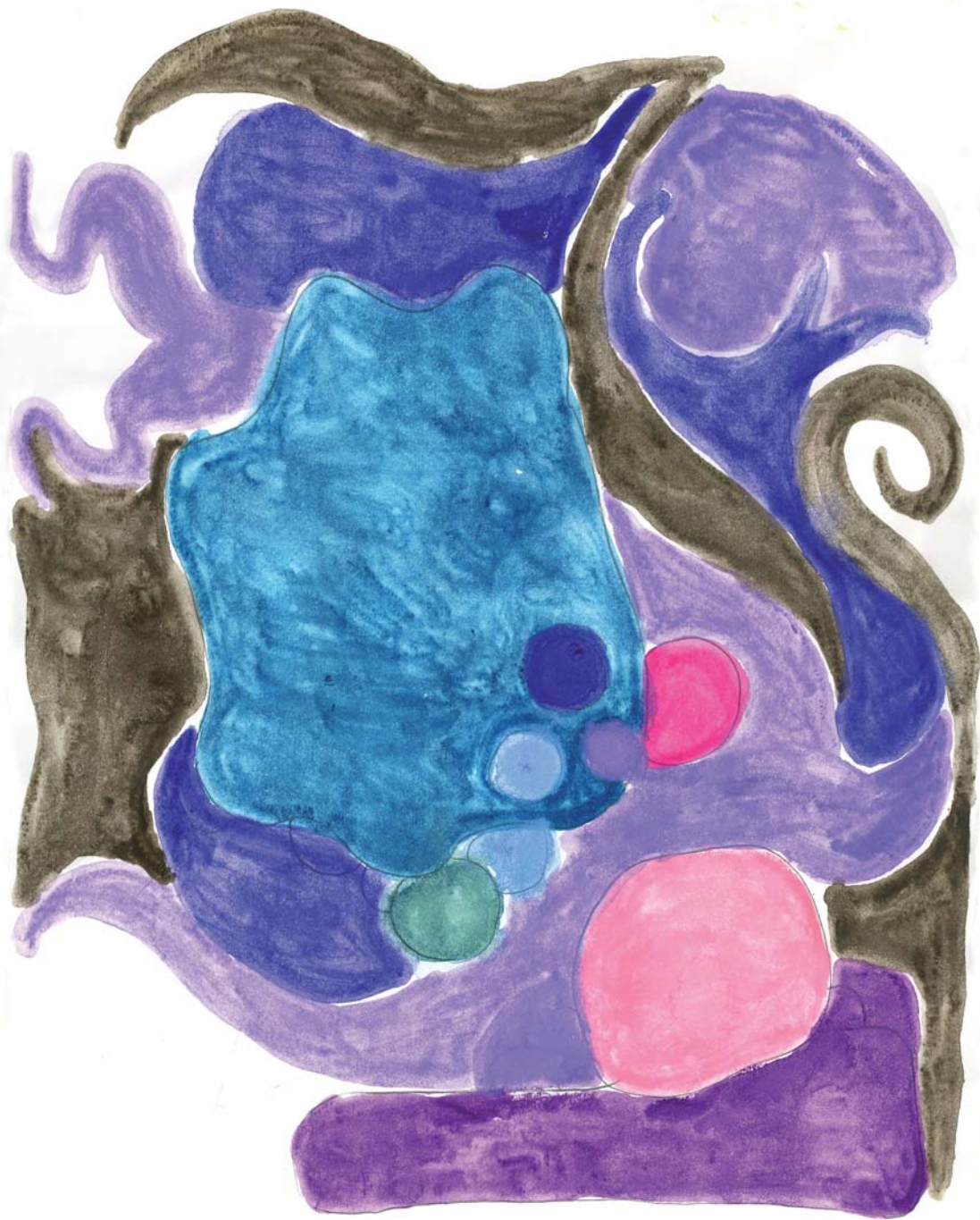

April/Maj 2006

Mohawk Beaver # 12

Af
Gritt Uldall-Jessen

Mohawk Beaver # 12

MB # 12

intro

I think maybe this will be the last issue of Mohawk Beaver. In that case: Good bye and thank you so much for reading my zine since years. In case I keep on printing my zine: See you again in the next issue!

Yours As Not Always
Gritt Uldall-Jessen
Editor of Mohawk Beaver
Copenhagen, Denmark.

Note: If you are a reader outside of Scandinavia:
This issue is in Danish language only.
All material unless otherwise stated is made by me.
© Gritt Uldall-Jessen
The lay-out is made by linez.dk

Mail korrespondance Nicolas + Gritt

Udveksling af e-mails mellem **Nicolas Barbano** (Innocent Pictures) og **Gritt Uldall-Jessen** (Mohawk Beaver) ang. produktet "Femi-X". "Femi-X" er en pakke med naturbaserede viagra piller for kvinder. Med i pakken er en dvd-film der bl.a viser instruktion til forskellige samlejestillinger. Det er Nicholas Barbano, der har instrueret dvd'en.

"**HEJ GRITT**, ked af, at du synes Femi-X dvd'en er et "turn off, vanilla og midtersøgende". Men den er altså lavet til mainstreamshops som fx apoteker og Matas og Boots. Det er faktisk ekstremt grænseoverskridende at få en hardcore sex-dvd ind og stå i de butikker!!! Og den er bestemt ikke "midtersøgende", tværtimod! Oplægget er "de mest almindelige sexstillinger", men inden for den ramme går jeg helt ud til kanten med adskillige rimeligt avancerede stillinger (dog ikke anal), og Lasse Hessel understreger i øvrigt kraftigt på sit kommentarlydspor, at man skal finde sine egne stillinger og ikke føle sig bundet af, hvad der er normalt. Du kan da godt forlange, at der skal være strap-on's, analsex, laktøj og biseksualitet, men så har du misforstået, at dvd'en henvender sig til normale mennesker, der prøver at få et helt normalt sexliv til at fungere. Hvis man synes, vanilla er et turn-off, så bør man selvfølgelig ikke søge inspiration i en undervisnings-dvd om de mest almindelige sexstillinger. Pas på du ikke skælder ud på en ske, fordi den ikke er en gaffel. Begge redskaber har deres egen værdi. Hilsen Nicolas."

"**HEJ NICOLAS**, jeg kan godt forstå målgruppen for denne dvd; altså den er rettet mod såkaldt "almindelige" heteroseksuelle mennesker. Men en indvending, som jeg har, overfor projektet er, at det kan være med til at reproducere/understøtte et stereotypisk syn på målgruppen. Dette konkret i form af lyssætningen, brugen af klimpe klampe musik, silkelagner, INGEN orgasmer. Sådanne fortælle-mæssige greb er for mig personligt såvel som politisk et turn off. Det bliver en måde at reproducere nogle afseksualiserende, stereotypiske forestillinger om i dette tilfælde heterofil seksualpraksis, knyttet til i den konkrete seksualakt kærlighed og romantiske følelser samt uden hengivelse, fortabelse og autentisk liderlighed. Selve jeres projekt, altså tiltaget, er for mig at se et udtryk for en kommerciel spekulation

i, at folk i det kapitalistiske samfund har så travlt, at de ikke kan give seksualiteten den plads i deres liv, som de kunne tænke sig. Derfor opfinder kapitalen produkter med piller og billeder, så det kan løses så hurtigt som muligt. Du spiller med på sådanne tiltag i oplysningens og frisættelsens navn. Det er liberal feministisk. Med positive briller på kan jeg godt se, at dvd'en kan bruges som en platform for brugerne til at undersøge forskellige samlejestillinger. Men skal det være "klinisk sexologisk" agtigt i sin motivation, hvorfor så ikke arbejde rent æstetisk ud fra dette billedtema? I stedet bliver dvd' for mig at se en form for damebladsagtig soft core med klimpe klampe musik, fadinger. Det ER undertrykkende, afseksualiserende for mig her af den heterofile praksis. Jeg støtter op omkring projektet med at eksperimenterer inden for samlejestillinger og at denne dvd kan være med til at oplyse og inspirere nogle brugere, men den reproducerer for mig at se nogle stereotyper, der er farlige, da de virker selvkonfirmerende og undertrykkende på sit publikum. Hilsen Gritt."

"**HEJ GRITT**, der er en vis poetisk retfærdighed i, at du selv er offer for den samme karakterfejl, som du selv udviser, nemlig det feministiske røgslør af forudfattede meninger, hvor alle, der ikke har samme mening som dig, er politisk vildfarne eller patroniserende sataner. Og hvis en undervisnings-dvd ikke er biseksuel, kan den kun være et "kommercielt", "farligt", og "undertrykkende" projekt. Du oplever sex med hjernen, jeg med hjertet. Ikke underligt, at vi ikke kan lide hinandens sexfilm. Vi lever ikke i den samme verden. "INGEN orgasmer", skrev du fx om Femi-X dvd'en. På trods af at Tina fik FEM ægte orgasmer under optagelserne, og de er med på dvd'en. Alle andre end dig kan se det. Dit verdenssyn er så tilsløret af politisk retorik, at du ikke kan se, hvad der sker fem centimeter foran din næse. Men fra på tirsdag er vi atter på vej mod forår, sommer og solskin. Luk op for hjertet, begæret og sanserne, gem sablen bort og lad elskoven regere! Hilsen Nicolas."

"**HEJ NICOLAS**, Vi er tydeligvis temmelig uenige! Som jeg analyserer det, så er du liberal feministisk orienteret i din praksis, og jeg er radikal feminist. Hilsen Gritt."

"**HEJ GRITT**, tre af Tinas orgasmer er i demonstrationen af stillingerne, de to andre er i bonusprogrammet om samlejets faser. Det var også meningen, Peter skulle have mindst én orgasme, men da vi efter mange timers sex havde filmet selve stillingerne og jeg sagde han godt måtte komme, var hans forhud så tyndslidt, at han fik en rift, av. Normalt er det som du ved kun mændene, der får orgasmer ved sexoptagelser, jeg er nok den eneste pornoproducent der laver optagelser hvor pigen får orgasmer men ikke manden, og alligevel skælder du mig ud, du er altså ikke nem at gøre tilfreds...! Jeg ved ikke hvad det vil sige at være "liberal feminist", men det lyder da ikke så slemt. Hilsen Nicolas."

til women only

interview

“Det er en film, jeg gerne vil se, hvornår bliver den mon færdig?”

– En artikel om forskellige former for modstand overfor en ikke-kommerciel, aktiviststyret lesbisk pornofilm.

For et stykke tid siden dannede vi en gruppe i Kvindehuset i København, hvis ønske var at lave en ikke-kommerciel, aktivistskabt pornofilm for og af lesbiske, bi-seksuelle og andre slags kvinder herunder transkønnede kvinder, som ikke kunne identificere sig med den heteroseksuelle norm. Baggrunden for dette initiativ var, at der stort set ikke eksisterede pornografiske film, der var lavet kun til ære for vores blik. Vi havde lavet en analyse, og den var, at den form for lesbisk pornografi, som man kan finde i pornobutikker og på TV-stationerne, kun henvender sig til det heteroseksuelle mandlige blik. Vi havde lyst til at se lesbisk pornografi, som vi vidste var lavet af kvinder (se tidligere beskrivelse af, hvordan vi opfatter betegnelsen “kvinde”) og som fremstillede filmen ud fra egne ideer og behov. Da sådanne film ikke fandtes, besluttede vi at forsøge at lave en film selv.

Vi havde også en anden pointe med denne film. Vi ønskede i konkret forstand at synliggøre lesbisk seksualitet, som kan opleves usynliggjort i den homoseksuelle kultur. Et tredje aspekt ved projektet for os var at problematisere ideen om, at pornografi er en stabil kategori, der nødvendigvis altid indebærer undertrykkelse og udnyttelse af kvinden. Vi ønskede at stille spørgsmål ved, hvad porno er? Kan pornografi være frisættende frem for undertrykkende? Vi har været længe undervejs med denne film. Projektet har mødt talrige udfordringer, kritik og direkte modstand. Ideen med denne artikel er at fortælle om de forskellige former for modstand, som projektet har mødt helt fra sin begyndelse. Det er vores overbevisning, at der i denne modstand ligger nogle problemstillinger gemt, som det er værd at gøre op med. Vi har vedtaget, at alle skal være anonyme i forbindelse med offentlig opmærksomhed omkring projektet. Hvis nogle af os står frem med navn, ansigt etc., kan der alt for let opstå et forkert fokus. Så kommer det til at handle om en konkret person frem for det projekt, som vi er en del af. Denne artikel er opbygget som et interview, som en af aktivisterne har lavet med sig selv.

– **Hvad er ideen bag jeres film?** Svar: Man skal forstå projektet som en måde at synliggøre lesbisk seksualitet på. Det er et aktivistisk bidrag til lesbisk og biseksuel og feministisk kultur.

– **Hvordan det?** Svar: lesbisk og biseksuel kultur er jo ikke naturgiven. Det er jo en kultur, det er et rum, vi selv må tage, fordi vi ikke har det i et heteroseksuelt samfund, så må vi selv danne nogle platforme. Man må selv tage sit rum. Og det er ligesom i det lys, man skal forstå det her projekt udover, at vi også bare gerne vil se noget lesbisk porno.

– **Hvorfor er du med i dette projekt?** Svar: Igennem filmprojektet, men også igennem mange andre projekter forsøger jeg at finde min måde at have en seksualitet på. Det er ligesom sådan en måde at forsøge at gå tilbage, eller spole tilbage til sig selv. Men denne her kulturelle indpodning i en heteroseksuel kultur, den er jo enormt svær at gøre sig fri fra. Det man kan gøre, det er at danne platforme og netværk, og forsøge på den måde at udgøre nogle frirum. Disse er jo utopier, og det er meget skrøbelige frirum, men man kan godt tro på dem, imens man er i dem. Det, jeg taler om, er, hvordan man kan opgive forsøget på at blive ligesom de andre. Hvordan overlever man så, når man ikke er som de andre? Hvad gør man så? Der er ikke nogen steder at løbe hen. Der er et langt refleksionsarbejde foran en selv at gøre.

– **Prøv at fortælle, hvordan projektet opstod?** Svar: For to år siden var vi nogle, der talte om, at vi godt kunne tænke os at lave en lesbisk pornofilm. Det skulle være en pornofilm. Det skulle ikke være et kommercielt projekt. Vi var en gruppe politiske aktivister, som gerne ville spille med i filmen og lave scenografien til den. Ideen var, at vi skulle være et anonymt kollektiv, der lavede den her film som et bidrag til lesbisk kultur. Vi mener, at lesbisk seksualitet er tabuiseret i den homoseksuelle kultur. Når vi møder den lesbiske kultur og seksualitet er det tit i form af mainstream pornografi for heteroseksuelle i pornobutikker, og vi kunne godt tænke os at få noget pornografi, som vi selv synes var lækkert, og som var lavet af nogen, som havde det godt, imens de lavede det.

– **Hvad gjorde I så?** Svar: Til at begynde med lavede vi nogle filmforevisninger i Kvindehuset i København, hvor vi viste nogle eksempler på kommerciel lesbisk porno, der var instrueret af kvinder. Vi ville undersøge, om der var nogen, der ville være med i det her projekt. Det var meget kontroversielt at vise pornofilm i Kvindehuset, da enkelte grupper, som har en lang historie som feminister, helt fra frigørelsen af pornografien, har taget markant afstand fra porno. Men den porno, som vi ønskede at lave, mente vi ikke, at man bare kunne afvise på forhånd. Ikke kun fordi vi er kvinder, der ville lave den. For der er jo også kommerciel pornografi, der er lavet af kvinder. Det er fx sådan nogle instruktørnavne som Annie Sprinkle og Candide Royal. Men vores projekt er et ikke-kommercielt og et antikapitalistisk projekt. Så vi håbede, at de ville støtte op om projektet. Men altså - det første trin var at se porno sammen i Kvindehuset. Året efter lavede vi så en casting, også i Kvindehuset. Men der var ikke rigtigt nogen, der havde lyst til at blive castet. Vi havde ellers sat kameraer op og havde lavet en funktion som "fluffer". Inden for pornobranchen har man sådan en funktion, der hedder en "fluffer". Hvis den mandlige pornoskuespiller ikke kan få erektion, er der en "fluffer"; typisk en kvinde, der kan hjælpe ham med at få erektion – ikke? Vi havde lavet en arbejdsopgave som "fluffer", som man kunne tage, hvis man ville. Men der var ikke rigtigt nogen at "fluffe". Der var ikke nogen af os, der havde lyst til at stille sig foran kameraet. Så i stedet delte vi os op i små grupper for at diskutere eller tale sammen om, hvad denne kommende pornofilm kunne indeholde. Vi skulle udtale ønsker for filmens handling, for filmens indhold. Og det var enormt sjovt, fordi vi var så forskellige, eller vi er så forskellige. Ud fra den casting-workshop samlede vi så de her ideer og ønsker til filmen.

- Hvilken slags modstand opstod der i forbindelse med projektet?

Svar: Vi er blevet mødt med en række påstande fra det homoseksuelle miljø og det feministiske miljø i og uden for Kvindehuset som fx "lesbiske vil ikke have porno", "porno er kvindeundertrykkende" og "projektet er skjult kommercielt". Men som vi ser det, så er lesbiske ikke en ensartet, homogen gruppe. Nogle lesbiske vil ikke have porno, mens andre gerne vil. Vi har ihvertfald konstateret, at vi, der er aktivister i dette projekt, gerne selv ville se kvalificeret lesbisk porno. Vi har også i forbindelse med projektet mødt utallige lesbiske og biseksuelle og andre slags kvinder i den homoseksuelle kultur, der også gerne ville se porno for og af lesbiske og biseksuelle kvinder. De har støttet filmens idé.

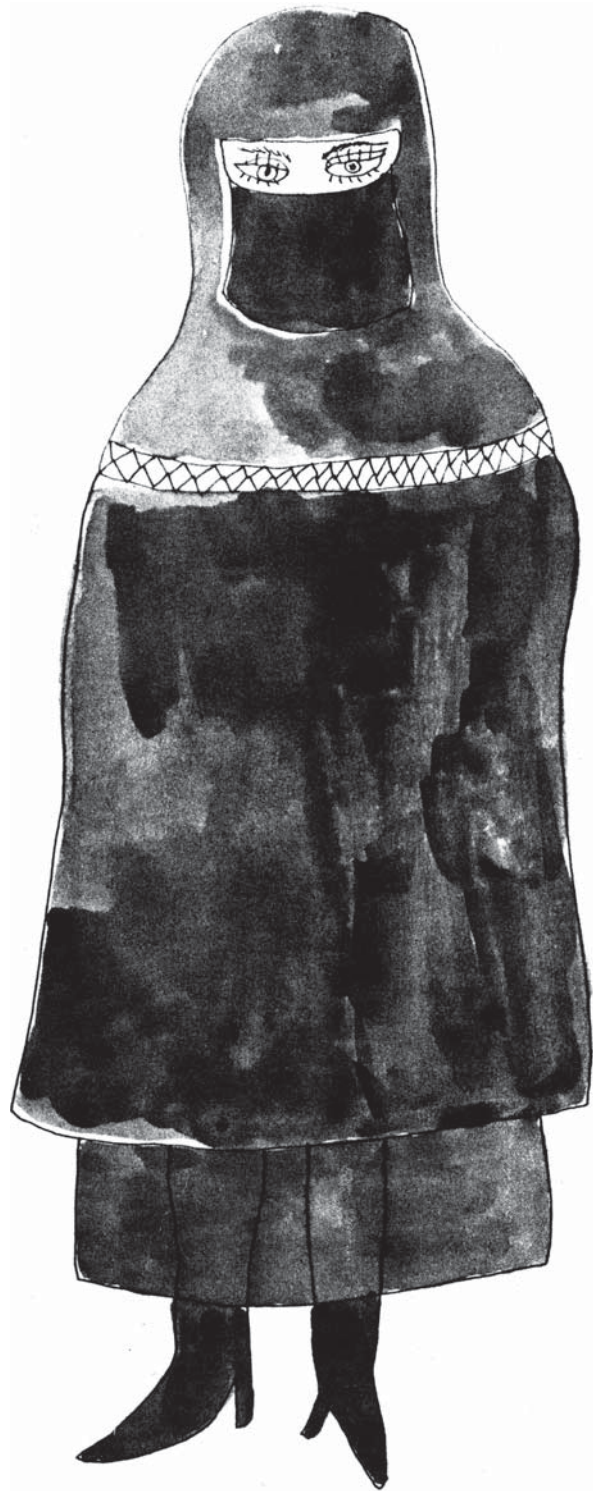
Når der er nogen feminister, der har sagt til os, at vi var mere undertrykte, end vi selv var klar over, så har vi svaret tilbage: Er det ikke et udtryk for undertrykkelse at beskyldte andre for at være undertrykte? Vi oplever ikke, at vi er undertrykte, fordi vi gerne vil se kvalificeret lesbisk pornografi. Vi har holdt fast i, at porno for os ikke kun er en bestemt ting, altså lig med en kommerciel pornografi. Det er en forsimpning af pornografien som genre, hvis den implicit opfattes som kommerciel. Der er en stor, kommerciel industri, som producerer pornografi, men er pornografi derfor altid lig med undertrykkelse? Hvem ejer pornografien som genre? Vi vil bruge pornografien, som vi ønsker det.

- Hvad siger I til argumentet om det kommercielle aspekt ?

Svar: Når vi er blevet beskyldt for at være skjult kommercielle, så har vi ret enkelt kunne afvise denne påstand. Kernen i projektet er nemlig, at der næsten ikke er nogen penge involveret i forbindelse med filmen. Ikke ud over penge til bånd, scenografi, kostumer og teknisk udstyr. Disse udgifter er det meningen, at vi skal splejse om. Der er ingen, der er med til at lave projektet, der får penge for det. Vi betaler for at lave filmen selv. Når den er færdig, så vil vi lave en støttefest el.lign. og på den måde få dækket udgifterne i forbindelse med filmen.

Når filmen engang er færdig, så er det sådan, at man ikke kan købe den. Man kan kun få filmen foræret, hvis man har gjort sig fortjent til den! Det vil sige, det er sådan et stafet-system; vi laver nogle master DVD'er eller videokassetter, og så bliver de kopieret. Os i produktionsgruppen har så måske ti kopier hver, som vi så kan give til vores venner eller hvem ellers, vi synes har fortjent filmen. De skal så skrive under på en kontrakt. Den, som får en kopi af filmen, skriver under på en kontrakt om, at de ikke viser den til nogen mænd, og at de ikke sælger den eller distribuerer den uden for konceptet. Alle skal skrive under på kontrakten. Og det er sådan en juridisk bunden kontrakt mellem den, der får filmen og os, der har

lavet den. Ideen er så, at denne her film kommer ud til en masse brugere, der hører ind under den gruppe, som vi har defineret skal have adgang til filmen. De har ret til at kopiere den videre, og det hele er funderet i et tillidssystem. Når man får filmen, så ved man, at man ikke skal vise den til nogen slags mænd. Ideen er så videre, at hvis man nu selv laver tilsvarende pornooptagelser, så kan man sende det til os. Både fordi det kunne vi godt tænke os at se, det kan sikkert virke ophidsende at se. Vi har næsten ikke set noget lesbisk porno endnu, jo vi har set lidt, næsten ikke noget. Så vi håber da, der er nogen, der har lyst til at sende noget lesbisk porno til os. Men det er selvfølgelig eller ikke kun derfor, vi laver projektet. Det er også for at brede de politiske aspekter af projektet ud.

– **Er det ikke lidt naivt ? Har I penge til at sagsøge dem, som eventuelt bryder kontrakten, hvad gør I , hvis filmen bliver stjålet ?** Svar: Jo, vi er naive. Det vil vi være. Vi vil fastholde vores ret til ikke at lade andres normer presse ned over os, en i sig selv utopisk tanke. Vi vil have tillid til hinanden - måske lige så utopisk. Men vi vil med de midler, der er til vores rådighed, skabe et frirum, en platform, som også rummer vores seksualitet og vores lyst. Der er en grund til, at der er pornografi i verden, også før pornografi var til salg. Den grund gælder også for os.

– **Nogle mener, at I forråder feminismen ...** Svar: Ja - Nogle feminister har ment, at vores projekt er et udtryk for en slags forræderisk feminisme. Disse feminister har ment, at porno altid er en krænkelse af kvinden, og at porno er kapitalistisk i sin essens. Vi synes, de har forsøgt at matronisere os. Vi oplever ikke at være forrædere. Vi er selv kritikere af kommercialiseringen af den seksuelle frigørelse, som jo er massiv på det heteroseksuelle område, men som også rammer os, som den fx kan komme til udtryk i form af kommercielle erotiske magasiner for kvinder, soft core pornofilm etc. Vores film skal ikke ud på markedet i traditionel forstand. Den skal kopieres fra bruger til bruger. Mange af de feminister, der har kritiseret projektet, er heteroseksuelle, så de har muligvis adgang til et større udvalg af kvalitetspornografi end os andre. De kan måske ikke sætte sig i vores sted, at vi godt kunne tænke os at se noget porno, der er lavet af og for lesbiske og biseksuelle aktivister. Hvis de feminister, der har kritiseret vores projekt, har været lesbiske, så har vi svaret dem, at vi anerkender deres ret til at vælge porno fra. Men hvorfor ikke acceptere, at vi er forskellige?

– **Hvorfor har I valgt at kalde jeres film for en pornofilm? Risikerer I ikke at blive misforstået?** Svar: Vi har været meget i tvivl om, hvilken betegnelse som vi skulle give filmen. Skulle den kaldes for en sexfilm eller en sexrepræsentationsfilm netop for at synliggøre, at projektet havde et radikalt andet afsæt end almindelig heteroseksuel mainstream pornografi? Vi endte med at vælge at kalde den for en pornofilm. Vi ville erobre begrebet og igen udfordre forestillingen om, at porno er en bestemt ting. Vi har herigennem ønsket at signalere, at porno kan være mange ting.

– **Hvorfor siger I, at filmen kun må ses af kvinder? Hvorfor udelukkes feministiske og/eller transseksuelle mænd fra at se den? Er I ikke på den måde med til at gentage en gammeldags idé om, at der kun eksisterer to slags køn?** Svar: Vi har i gruppen en åben tilgang til, hvordan en kvinde defineres. Derfor har vi i første omgang sagt, at filmen henvender sig til lesbiske og biseksuelle og andre kvinder herunder transkønnede kvinder, som kan identificere sig med dette projekt og som ikke kan identificere sig med den heteroseksuelle norm. Når vi udelukker mænd, så er det af politiske årsager. Projektet er det, som man kalder for et separatistisk projekt. Det vil sige, at vi er alene kvinder, der laver det, og vi henvender os kun til kvinder. Det er en feministisk handle måde for at skabe opmærksomhed omkring kønspolitiske problemstillinger ved at pege på det ulige magtforhold imellem køn. Da den heteroseksuelle mand i forvejen har rig tilgang til porno, også ”lesbisk” porno, så har vi i gruppen taget afsæt i egne behov for at lave porno for os selv. Dette projekt er en slags begyndelse. Vi må begynde et sted, og vi begynder hos os selv. Hvad angår grupper, der ikke falder inden for projektets målgruppe, så kan de fx lade sig inspirere og politisere deres egen position ved at starte lignende projekter op med udgangspunkt i deres seksualitet.

– **Hvornår begyndte I så at lave filmen?** Svar: Efter casting-workshopen i Kvindehuset gik der endnu et stykke tid, før vi over et par dage indspillede det første materiale til filmen. Man kan sige at da var gruppen skrumpet væsentligt ind. Så indspillede vi nogle scener, og det gjorde vi inde i Kvindehuset. Vi brugte det som location for denne her lesbiske pornofilm. Det har desværre vist sig, at materialet ikke rigtig kan bruges. Det har mere en skitseform. Der var også en af aktivisterne, der havde været med foran kameraet, der ikke ville have, at materialet blev brugt. Nu skal vi i gang med at optage helt forfra. I forlængelse af erfaringerne fra castingen kan man sige, at et af vores problemer er, at der ikke er nogen, der vil være foran kameraet. Der har været en utrolig stor velvilje

over for projektet, men på spørgsmålet om konkret at ville være med foran kameraet, så har svaret ofte været: ”Det er et godt projekt, men miljøet er så lille, så jeg vil helst ikke kunne genkendes, hvis jeg selv gik ind foran kameraet og var med”. Der er tilsyneladende mange, der gerne vil se filmen, men stort set ingen, der har lyst til at være pornomodeller i filmen. Flere har sagt ”Det lyder som en spændende film, som jeg gerne vil se, men hvornår bliver den færdig?”. Filmen bliver færdig, når der er aktivister nok til at lave den færdig. Da lystprincippet er altafgørende for filmens idé, så er denne udfordring med at skaffe modeller til filmen stor, for det er vigtigt, at dem, der laver filmen, har lyst til at være med. Nogle af os fra gruppen har i begyndelsen gerne ville være med i filmen foran kameraet og var også med i de første optagelser, der nu er kasseret. I disse optagelser havde de halvmasker på og skjulte på den måde deres ansigt. Det var en betingelse, og de ville som sagt kun være med, hvis de kunne skjule ansigtet. Så er spørgsmålet efterfølgende blevet rejst, hvorfor ansigtet skulle skjules? Går det ikke imod filmens idé om at vise en lystskabt pornofilm, hvor vi ikke vil vise os med ansigtet blottet? Da lystprincippet er noget af det vigtigste for filmen, så har det været en udfordring at finde ud af, hvori afværgemekanismerne består. Hvorfor er det så utænkeligt at være med i en film som denne? Hvorfor er der så stor ulyst over for at have sex foran et kamera med ansigtet vist? Vi har fundet ud af, at filmen har været et langt vanskeligere og større projekt, end vi havde forestillet sig. Det har været nødvendigt, at vi har talt og debatteret og identificeret de forskellige slags afværge- og undertrykkelsesmekanismer, som vi har erfaret i os selv i forbindelse med projektet.

– **Hvad tror du det skyldes, at der ikke er nogen, der vil være personligt synlig i jeres pornofilm?** Svar: Når man kan blive genkendt i et lille homoseksuelt miljø, hvor seksualitet er noget, som man ikke taler direkte om, så har vi fundet ud af, at der er op til flere grænser at overvinde i sig selv i forbindelse med denne film. Først er der generthed, skyld og skam og evt. komplekser over ens egen krop at gøre op med. Så er der den norm, at seksualitet er en privat sag. Så er der det opgør med tavsheden omkring lesbisk seksualitet. Så er der en norm i det homoseksuelle miljø omkring, at du som lesbisk ikke må have flere partnere. Hvis du så er med i en film, hvor du er sammen med en anden end for eksempel din kæreste, så kan det være, at du bliver udstødt i det homoseksuelle miljø. Hvis der eksisterede flere lignende film, og hvis der i det homoseksuelle miljø var en større åbenhed omkring lesbiske og biseksuelle og andre ikke-heteroseksuelle kvinders seksualitet, så ville det nok være mere realistisk for os at få lavet vores film. Vi er som sagt

naive. Det kan også spille ind i disse internet-tider, at der er nogen, der er ikke er så naive og som derfor er nervøse for at mænd alligevel vil få adgang til vores film. Det kan også være en af grundene til, at der ikke rigtig er nogen, der vil være med foran kameraet. Vi har tænkt på, at vi kunne droppe ideen om stafetten og så istedet lave nogle visninger af filmen rundt i hele verden for kvinder, der føler, at de kan identificere sig med projektet og dets målgruppe og som ville være interesseret i at se og skabe den. Vi har fornylig fx været i Malmø til et feministisk træf for at fortælle om projektet og for at se, om der var nogle nye aktivister, der kunne tænke sig at være med i projektet. Videre refleksion er nødvendig eller i hvert fald ønskelig eller mulig.

– **Hvorfor vil du selv ikke være med?** Jeg var med i de første optagelser, men det var mest fordi, der var nødt til at være nogen, der var med. Jeg synes, at filmen var så vigtigt et politisk projekt, så jeg gerne ville gøre noget for, at den blev til noget. Men problemet var, at jeg er meget genert. Selvom vi alle havde masker på for at skjule vores identitet, så kunne jeg ikke rigtig slappe af foran kameraet. Det er et kendt problem for professionelle pornoskuespillere. Men igen - hvorfor er jeg genert selv med en halvmaske på, når der så ikke er nogen, der kan genkende mig? Og hvorfor vil jeg ikke give mig selv retten til at være genert? På den ene side vil jeg gerne se pornofilm - på den anden side vil jeg ikke selv være med? Der er så mange spørgsmål at stille sig selv. Standardsvaret er måske, at det har med opdragelse at gøre og at seksualitet stadigvæk er så tabubelagt, men er det svaret, hele svaret? Hvorfor kunne jeg ikke bare være ligeglad med, at der var et kamera, når jeg vidste, at dem, der filmede, var en del af et feministisk projekt, som der var mange gode grunde til at støtte? De optagelser, som vi lavede, endte med at være ubrugelige. Det var bl.a. også fordi stemningen ikke var så afslappet, som vi syntes, at den skulle være. Og hvorfor var den så ikke det? Så vi er nødt til at begynde forfra igen.

I skrivende stund arbejder vi fortsat med udfordringen at lave en aktivist-produceret ikke-kommerciel pornofilm for og af lesbiske, biseksuelle og andre slags kvinder. Måske der en dag kommer en film ud af de mange anstrengelser.

forfatter inder, som jeg ikke
file for først

(STÅR IKKE I PRIORITERET, MEN VILKÅRLIG RÆKKEFØLGE. NOGLE AF
JER KAN JEG NÅ AT FORFØRE ENDNU.)

Astrid Saalbach

(Får vi en dag til før verdens undergang?)

Hulda Lütken

(Syret ekspressionist.)

Suzanne Brøgger

(To lys på et bord efter at have
læst "Efter Orgiet".)

Leyla
Tamer

(Dit hundehalsbånd eller mit?)

Solveig
Balle

(Ifølge kærlighedsloven er du ikke
helt ude af koncepterne.)

Katrine Marie Guldager

(Så du nogensinde filmen "Slacker"?)

Leonara
Christine

(Jail House Rock)

Dy Plambeck

(Hvor du fra? Jeg fra..)

Karen Blixen

(Lad os tale om erfaringer som
dragking i form af at bruge mandlige
pseudonymer, om besættelser og
dæmoner.)

Inger
Christensen

(Vil du lære mit kærligheds
alfabet?)

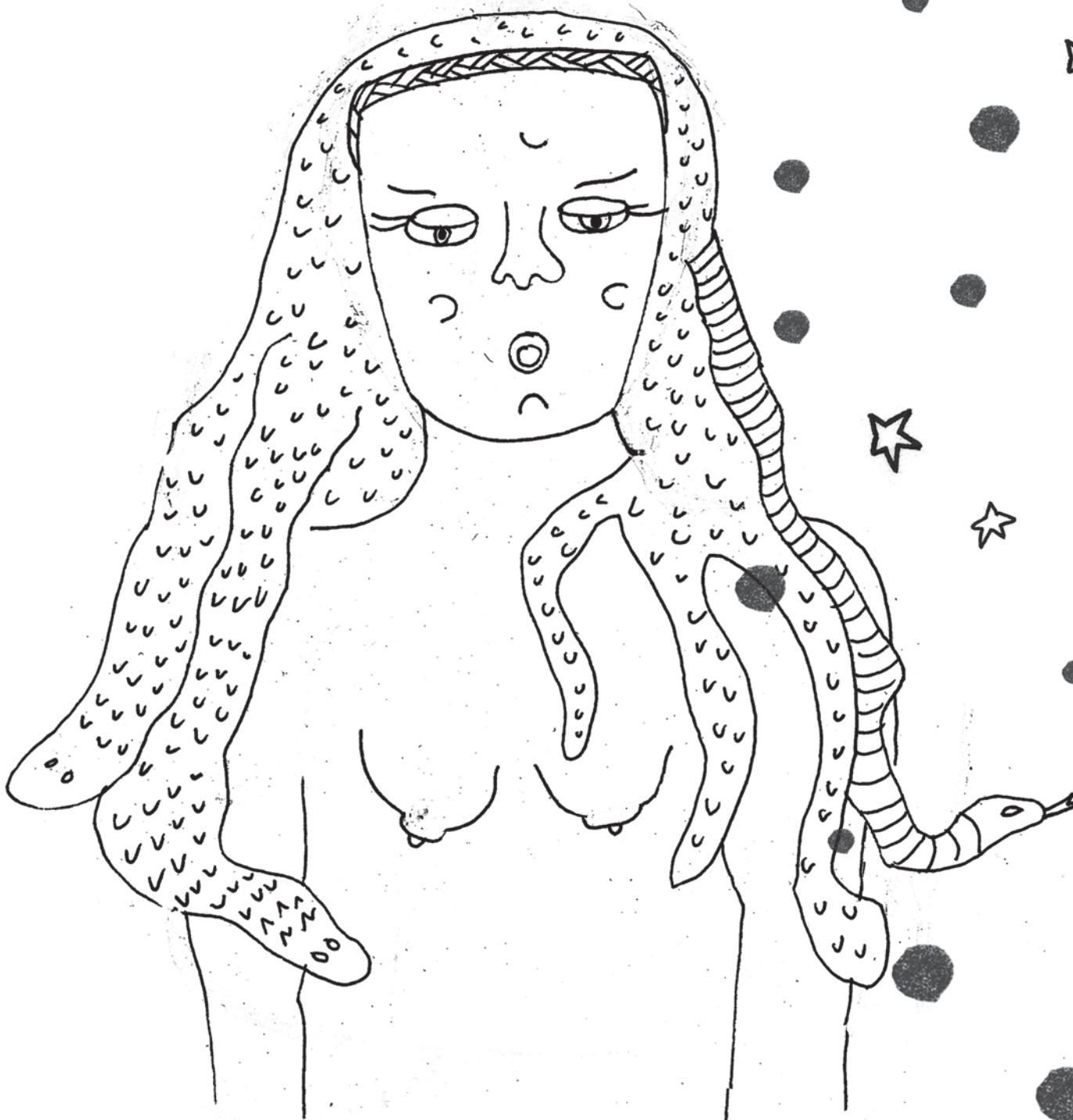
Mathilde
Fibiger

(Guvernante-feminist)

Pia Juul

(Tavshed. Tale med kroppen.)

digte små noter

vi stiger på bussen
lover du
at vi kører hjem til mig
når vi har været hos dig?

hvis du går før jeg sover
så giv mig besked
hvornår går du i seng?
jeg vil så gerne lægge hovedet
ned på puden
på samme tid
som dig
i hvert vores land.

vi er to der holder i hånd
i hver sin seng
du ligger på gulvet
jeg oppe i sengen
en sløjfe
på
venskabet
snerler op af håndleddet
blade
jeg samler
håret
blomster over det hele
en have
midt
i mit soveværelse

**Jeg er ikke-heteroseksuel
Jeg tror jeg er queer
Jeg tænker
på dig
og
hvad
om
mon
du
er
til?**

jeg ville gerne være mere homoseksuel
for dig
med den heteroseksuelle fortid
legetøjet smutter mellem fingrene
på gulvet
dine trusser
sammen med mine trusser
ligger i en rodet
bunkepul

“Vores forhold”

Jeg ringer måske igen
vores forhold ringer måske igen
nu begynder jeg at tænke over
om jeg tager telefonen
hvis vores forhold ringer igen?

**et ja
et rungende ja
og så ellers
lade tiden gå
lade tingene ske
JA
jeg siger ja til
at sige ja**

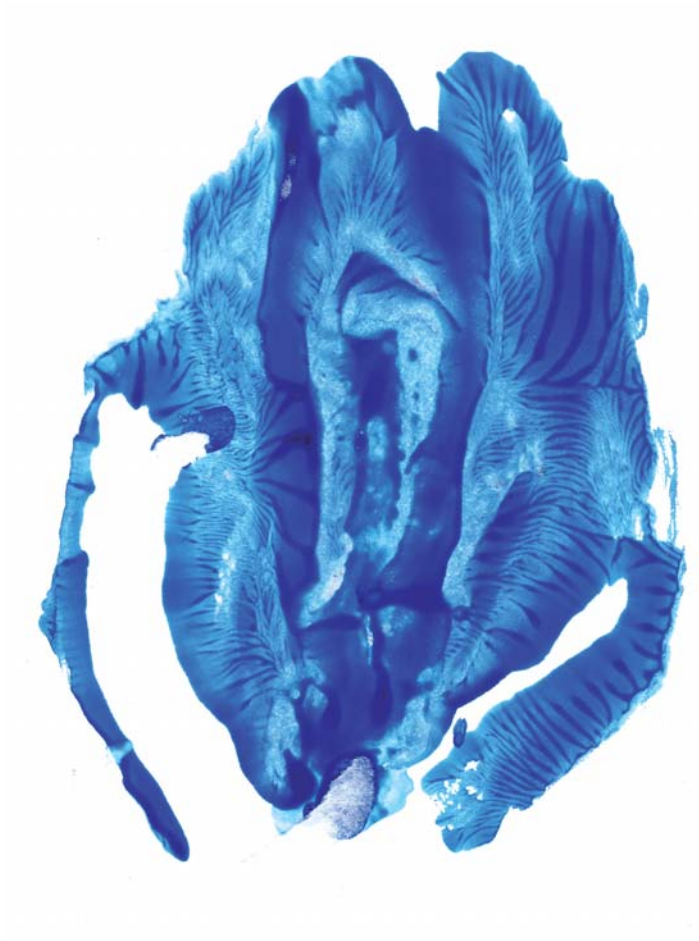
FEMØHILSENLITOGRAFI #1
UDFØRT AF CECILIE RAMSKOV-DREIØE EFTER IDÉ AF MIG.

FEMØHILSEN LITOGRAFI #2
UDFØRT AF CECILIE RAMSKOV-DREIØE EFTER IDÉ AF MIG.

KUSSELITOGRAFI # 1
AF SHIRLEY'S "AMAZING NON-VIBRATING VAGINA IN PURE LATEX"

KUSSELITOGRAFI # 2
AF SHIRLEY'S "AMAZING NON-VIBRATING VAGINA IN PURE LATEX"

